

Komentár evanjelia na Kvetnú nedeľu: vstup do Jeruzalema

Komentár ku Kvetnej nedeli.
„Keď vošiel do Jeruzalema,
rozvírilo sa celé mesto;
vypytovali sa: Kto je to? A
zástupy hovorili: To je ten
prorok, Ježiš z galilejského
Nazareta”. Ježiš je kráľ. Jeho
autorita pramení z
jednoduchosti, z Božieho
pokoja, jediného zdroja
spásonosnej moci.

13.04.2025

Evanjelium (Mt 21, 1-11)

Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfage pri Olivovej hore, Ježiš poslal dvoch učeníkov a povedal im:

„Chodte do dediny, čo je pred vami, a hneď nájdete priviazanú oslicu a s ňou osliatko! Odviažte ich a privedte ku mne! A keby vám niekto niečo hovoril, povedzte: ‚Pán ich potrebuje.‘ A hneď ich prepustí.“

Toto sa stalo, aby sa splnilo, čo predpovedal prorok:

„Povedzte dcére sionskej:

Hľa, tvoj Kráľ prichádza k tebe,

tichý, sediaci na oslici,

*na osliatku, mláďati ťažného
zvierata.“*

Učeníci šli a urobili, ako im Ježiš rozkázal. Priviedli oslicu a osliatko, pokládli na ne svoje plášte a on si na

ne sadol. Veľké zástupy prestierali na cestu svoje plášte, iní odtínali zo stromov ratolesti a stlali ich na cestu. A zástupy, čo išli pred ním, i tie, čo šli za ním, volali:

„Hosanna synovi Dávidovmu!

Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!

Hosanna na výsostiach!“

Keď vošiel do Jeruzalema, rozvírilo sa celé mesto; vypytovali sa:

„Kto je to?“

A zástupy hovorili: „To je ten prorok, Ježiš z galilejského Nazareta.“

.....

Komentár

V tejto scéne sa naplňajú slová proroka Zachariáša: „Plesaj hlasno,

dcéra Siona, jasaj, dcéra Jeruzalema,
hľa, tvoj kráľ ti prichádza,
spravodlivý je a prináša spásu,
ponížený je a nesie sa na oslovi, na
osliatku, mláďati oslice“ (Zach 9, 9).
Je to kráľ pokoja odetý v
jednoduchosti.

Tento nádherný evanjeliový úryvok
jemne hovorí o Ježišovej pokore,
cnosti, ktorá je neoddeliteľná od
otvoreného uznania pravdy.

Neprichádza na vznešenom koni, ale
na skromnom a tichom oslíkovi. Je
však Kráľom a jeho vláda siaha až po
kraj zeme (porov. Zach 9, 10). To, čo
sa v slovách proroka len mihlo ako
niečo tajomné, sa v Ježišovi naplno
uskutočňuje. Ježiš je kráľ, a preto
vstupuje do Jeruzalema, ale bez
násilia, bez toho, aby vyhlásil
povstanie proti rímskym vojskám.
Jeho autorita pramení z
jednoduchosti, z Božieho pokoja,
jediného zdroja spásonosnej moci.
Svätý Josemaría v homílii k tomuto

úryvku zdôrazňuje, že „keď sa blížil okamih jeho umučenia a Ježiš chcel názorne ukázať svoje kráľovské postavenie, triumfálne vstúpil do Jeruzalema na oslovi!“^[1].

Blahoslavený Alvaro del Portillo pripomenul, že svätý Josemaría „nám často hovoril o tomto chudobnom oslíkovi, nástroji Ježišovho triumfu, v ktorom videl zobrazených všetkých kresťanov, ktorí sa prostredníctvom dobre vykonanej profesionálnej práce, vykonávanej pred tvárou Boha, snažia sprítomniť Krista medzi svojimi spoločníkmi a priateľmi, nesúc ho vo svojom živote a vo svojich skutkoch po mestách a dedinách, aby bol oslávený jedine Boh“^[2]. A pokračujúc v spomienkach poznamenal, že „aby oslík mohol niesť Pána (...), musela ísť duša apoštola a odviazať ho od jaslí. Tak aj my musíme ísť k tým dušiam okolo nás, ktoré čakajú na ruku apoštola (...), aby ich odviazal od jaslí

pozemských vecí, aby sa mohli stať
Pánovým trónom“^[3].

Ďalej blahoslavený Alvaro
poznámenal, že „evanjelium nám
nehovorí meno tých dvoch učeníkov,
ktorých Ježiš požiadal, aby išli a
odviazali osla, ale uvádza, že presne
splnili Pánov príkaz (...). Poslušnosť
týchto mužov urobiť presne to, čo im
bolo povedané, bola predpokladom
Kristovho triumfálneho vjazdu do
Jeruzalema, ktorý bol zasa
predohrou k definitívnemu víťazstvu
nad hriechom, ktoré mal dosiahnuť o
niekoľko dní neskôr na oltári
kríža“^[4].

„Veľký zástup rozprestrel svoje
vlastné plášte na ceste“, kadiaľ mal
prejsť Ježiš (v. 8), ako gesto
intronizácie, typické pre Dávidovu
dynastiu (porov. 2 Kr 9, 13). Víтали ho
aj konármi stromov, zatiaľ čo ho
oslavovali slovami zo 118. žalmu,
ktoré ho vyhlasovali za Mesiáša:

„Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom“ (Ž 118, 26), ku ktorým pridali výkrik: „Hosanna“, čo znamená: „zachráň nás, pomôž nám, spas nás“. Ich zvolanie znie ako radostná chvála a výbuch nádeje v skoré nastolenie Dávidovho kráľovstva a s ním aj vytúžené vykúpenie Izraela.

Katechizmus Katolíckej Cirkvi zhrňa to, čo dnes čítame v evanjeliu, takto: „Ježiš sa v určenom čase rozhodne vstúpiť do Jeruzalema, aby podstúpil utrpenie, zomrel a vstal z mŕtvych. Ako Kráľ Mesiáš, ktorý zvestuje príchod kráľovstva, vstupuje do svojho mesta, nesúc sa na osliatku. Je prijatý maličkými, ktorých nadšené volanie sa opakuje v eucharistickom *Sanctus: Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna (spas nás)* (Mt 21, 9). Slávením tohto vstupu do Jeruzalema liturgia Cirkvi otvára Veľký týždeň“^[5] —.

[1] Svätý Josemaría, *Boží priatelja*, bod 103.

[2] Blahoslavený Álvaro del Portillo, *List 1-IV-1992*.

[3] Svätý Josemaría, *Poznámky z rozhovoru, 30-III-1947* (AGP, knižnica, P01, IX-1982, s. 56) citované v *Ibid*.

[4] Blahoslavený Álvaro del Portillo, *List 1-IV-1992*.

[5] *Kompendium Katechizmu Katolíckej Cirkvi*, bod 111.

Luis Cruz // Josh Applegate -
Unsplash

evanjelia-na-kvetnu-nedelu-vstup-do-
jeruzalema/ (08.08.2025)